

Goda förvaltare (Predikoutkast) 9 söndagen efter Trefaldighet 2019-08-18

Psalmer:

183 Som sådden förnimmer Guds välbehag

490 Guds Son en gång i morgonglans

Texter:

Psaltaren 8

Efesierbrevet 4:20-28

Lukas 12:42-48

Alla människor drabbas av sorg och saknad. Det hör liksom till det mänskliga villkoret. Och många av oss som gått genom, eller är mitt inne i sorg, delar erfarenheten att i sorgen blir det tydligt för oss vad som är viktigt och vad som är mindre viktigt. Väsentligt, autentiskt och äkta träder fram med klarhet och konturer.

När livet inte blir som vi har tänkt oss, ja då stärks ibland gemenskapen, och vi gör litet annorlunda prioriteringar. Inte så att vi gör om allt, eller gör drastiska förändringar eller uttalanden, lappkast - det ska man nog vara försiktig med. Men vi reflekterar i stillhet, eftertanke och bön, under långa promenader eller framför brasan eller under en simtur, över vårt liv, våra relationer och också i ljuset av de bortgångnas liv och verk, förväntningar och motgångar.

Livet självt ställer oss alltså inför dess allvar. På samma sätt gör den här märkliga och krassa, våldsamma liknelsen som Jesus berättar i dagens evangelietext. Han har budskap och syfte, och för att människorna runt omkring honom då, och vi nu ska kunna gå i dialog med hans budskap så ger han oss det i en liknelse. Precis som ledare brukade göra på den tiden, särskilt rabbiner, mästare.

Så här tänker jag:

Varje människa är en förvaltare. Vi har fått uppgifter att sköta, relationer, arbete och omsorg om naturen, samhället och framtiden, och oss själva.

I liknelsen beskrivs två helt olika sätt att förhålla sig till sitt förvaltarskap.

Det ena sättet är att vara god mot sig själv och mot andra människor, förvänta sig gott av dem, men också räkna med att misstag blir gjorda. I godheten innefattas att tänka och göra gott, att i sanning förvalta det som är givet så att det kommer andra till del, att inte missbruka medlen till egna nöjen, missbruk, lättja eller att göra ont mot andra, utnyttja sin ställning eller kraft. För vi har ju lärt känna Kristus!

Likheten mellan denna goda människa, den som Jesus menar att vi utan problem kan fortsätta att vara, eller än mer bli lik och den förvaltare som missköter sig och slåss - är att de båda vet vad som är rätt sätt att leva sitt liv på. Men att den andre förvaltaren skjuter på att börja bli som det förväntas. Men vad som förväntas det vet han!

När Jesus säger att den goda människan, alltså förvaltaren, ska få än mer med tiden, så associerar jag till den vackra Psaltarpsalm 8 där människans storhet nämns i sammanhanget

av månen, stjärnor och himlavalvet. Så stora och värdefulla är vi människor, krönte med ära och härlighet, som det står. Så värdefull är du!

I varje liknelse som Jesus berättar finns det alltid också ett eller två underliggande Kristusbudskap. Och i den här liknelsen är det första att varje människa kommer att få upprättelse för det onda som andra har åsamkat henne, för förvaltarens Herre kommer tillbaka. Det råder ingen tvekan om det.

Det andra underliggande Kristusbudskapet är att Jesus Kristus är den som kommer tillbaka, och han är klarsynt, och kärleksfull. Och: Han har redan tagit straffet på sig, och genom sin korsdöd burit oss över till ljusets värld.

Amen